

Sväté omše

14.2.	Pondelok <i>sv. Cyrila, sv. Metoda - patrónov Európy</i>	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonalí Covid-19</i>	7:30	* Kvetoslava, Renáta, Viera
15.2.	Utorok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonalí Covid-19</i>	18:00	* Miriam s rod.
16.2.	Streda <i>Féria</i>	Rakovce n/O <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonalí Covid-19</i>	17:00	+ Andrej (1. výr.)
17.2.	Štvrtok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonalí Covid-19</i>	18:00	+ Helena (1. výr.)
18.2.	Piatok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonalí Covid-19</i>	18:00	
19.2.	Sobota <i>Féria</i>	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonalí Covid-19</i>	7:30	+ Mária Kuriplachová
20.2.	Nedeľa SIEDMA NEDEĽA	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonalí Covid-19</i> Rakovce n/O <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonalí Covid-19</i> Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonalí Covid-19</i>	8:00 9:15 10:30	* za farnosť * r. Majirská * Ľubica Žolnová (50r.)

· Na budúcu nedeľu bude zbierka na kostol.

Oslava sv. Cyrila a Metoda v Ríme sa spojí s výročím slovenského oltára

Tradičná slávnosť slovanských národov 14. februára v Bazilike sv. Klementa v Ríme na sviatok spolupatrónov Európy sv. Cyrila a Metoda sa tento rok spojí s pripomienkou 70. výročia postavenia slovenského oltára nad hrobom sv. Cyrila. Svätej omši o 18.30 bude predsedáť Mons. Mario Giordana, titulárny arcibiskup minorijský, niekdajší apoštolský nuncius na Slovensku.

Po minuloročnej pauze, keď pandemická situácia znemožnila spoločné slávenie, sa tentoraz pri dodržaní zdravotných noriem slávnosť uskutoční. Organizačnej stránky sa zhostí Pápežský slovenský ústav a kolégium sv. Cyrila a Metoda. Po eucharistickom slávení je na programe aj modlitba na mieste pochovania sv. Konštantína-Cyrila v podzemí starobylej baziliky.

-jb-

Farský týždenník *Náš Adonai* vydáva pre vnútornú potrebu farnosti:
Rímskokatolícka farnosť Najsvätejšieho Tela Pána Nižný Hrušov
Príspevky a komentáre - maximum 20 riadkov - posielajte na: faraniznyhrušov@gmail.com
Za pravopisnú a jazykovú úpravu zodpovedá autor článku. Fotografie: zdroj internet a archív farnosti.
Tel: 057 488 01 38, 0948 608 523

TÝŽDENNÍK RÍMSKOKATOLICKEJ FARNOSTI NIŽNÝ HRUŠOV 16. ROČNÍK 13.02.2022

7

NÁRODNÉ STRETNUTIE MLÁDEŽE T22

Celoslovenské stretnutie mladých je oficiálnou prípravou na najbližšie Svetové stretnutie mládeže so Svätým Ocom, ktoré sa budú konať v roku 2023.

Logo Národného stretnutia mládeže T22 vytvorila Erika Tomášková. Vychádza z témy a loga Svetových dní mládeže, ktoré sa v roku 2023 uskutočnia v portugalskom Lisabone. Ich mottom budú slová z Evanjelia podľa Lukáša: «*Mária sa vydala na cestu a ponáhľala sa*» (1,39). Cesta hornatým krajom, ktorou Mária kráčala za Alžbetou, bude nosnou myšlienkou duchovnej prípravy, aj samotného Národného stretnutia mládeže T22 v Trenčíne.

V pravej časti loga je silueta Panny Márie. Jej tvár žiari ako slnko - ona je svetlom na ceste ku pravému SVETLU. Stojí pod vrchmi, na začiatku cesty smerom hore. Pozýva nás vstať, kráčať, nevzdávať sa a objaviť nový výhľad na nebo. Túži nás sprevádzať na ceste za Ježišom a ukryť pod svoj materinský plášť. Sivá časť loga predstavuje vnútornú stranu plášt'a - ako symbol pozvania do hĺbky jej srdca. Červená farba v logu pripomína turistické značky, označujúce najvýznamnejšie, diaľkové či hrebeňové turistické trasy. Cesta k Ježišovi je tá najvýznamnejšia a Národné stretnutie mládeže je príležitosťou na budovanie jednoty a povzbudením na ceste vpred.

Logo pripomína vitrážové okno, zložené z mnohých kúskov - podobne ako je život mladého človeka poskladaný zo stretnutí a ciest, na ktoré sa vydá. Farebne vychádza z loga mesta Trenčín a je vložené do jednej jeho časti. Národné stretnutie mládeže takto túži v meste zanechať svoju stopu - symbolicky vstúpiť do jeho loga a prakticky do jeho dejín.

Chceš byť účastníkom Národného stretnutia so slovenskými mladými v Trenčíne v čase od 28. do 31. júla 2022? Tak neváhaj! Prihlásiť sa môžeš od 22. februára 2022 na stránke: <https://narodnestretnutiemladeze.sk/prihlasovanie/>.

(www.narodnestretnutiemladeze.sk)

SPOLOČNÍCI NA CESTE - PRVÉ SYNODÁLNE STRETNUTIE

Členovia Arcidiecézneho synodálneho tímu počas prvého zasadania rozoberali tému s názvom „Spoločníci na ceste“. Po úvodnej modlitbe, prečítaní Lukášovho evanjelia o Emauzských učeníkoch, nasledovala meditácia a spoločná modlitba.

V diskusii sa prítomní venovali skúsenostiam z doterajších synodálnych stretnutí. Každý z prítomných uvažoval v duchu témy spoločného kráčania, či som kresťan pre seba, či s druhými, ako sa cítim v Cirkvi, či sme na spoločnej ceste cieľa-vedomí, čo robiť ak nám v tom bráni rozdelenie, ako si môžeme byť bližší, čo s ponechanými na okraji.

Bytošným menom cirkvi je „synoda“ (gr. syn-odos) - „spolu na ceste“. Táto „skratka“ je vnútorným určením kresťanov. „Byť na ceste“ znamená ísť, hľadať a nezašťať. Kresťania sú putujúcim Božím ľudom na ceste k Bohu. Sme spolu na ceste ako emauzskí učeníci. A keď sa k nám pridá Boh a otvorí nám Písma, majme v sebe ochotu priznať, že niekedy možno aj my ideme opačným smerom. Majme ochotu vzdávať sa vlastných emauzských cieľov a vrátiť sa do Jeruzalema, tam, kde sa to všetko stalo, tam, kde je skutočný život, kde je umieranie i vzkriesenie, tam, kde je celá cirkev, celý Boží ľud.

Už na počiatku, v raji Edenu Pán, Boh, povedal: „Nie je dobre byť človeku samému!“ Práve stvorením sa stávajú muž a žena prvými spoločníkmi na ceste života. Neponechal však Boh človeka osamoteného, ale Sám sa mu stal spoločníkom na ceste vykúpenia, skrze svoje Eucharistické telo i dar iného Tešiteľa, Ducha pravdy, ktorý je v nás a ošáva v nás.

A keďže nás spája jeden Pán, jedna viera a jeden krst, nech nás spája aj jedna Láska a jeden Cieľ, pre ktorý bojujme spoločne každý podľa „povolania, ktorého sa mu dostalo“ (Ef 4,1), aby sa nik nevysťahoval nad druhým! Ale nech vždy pamätáme na láskavé slovo nášho Majstra, ktorý nám i dnes hovorí: „Len jeden je váš Učiteľ, vy všetci ste bratia.“ (Mt 23,8) - teda spoločníci na ceste, na ktorej je ON sám spoločníkom každého!

-výňatok zo Zasadania prvého Arcidiecézneho synodálneho tímu v Košiciach-

SPOLOČNÍCI NA CESTE - ZAMYSLENIE

Ježiš na ceste do Jeruzalema prechádza Samáriou a Galileou. Boh v blízkosti ľudí. Nevysedáva v chráme, na fare, v zariadenom byte. Prechádza pomedzi kraje. Je medzi ľuďmi. Ak by dnes prišiel, opäť by sa prechádzal. Koho by stretol? Medzi veriacimi by tiež stretol „malomocných“. No nie malomocných na tele, ale na duši. Malomocní dnešnej doby sú mnohí pokrstení, žijúci na okraji cirkvi. Vyčlenili sme ich zo spoločenstva a boli by sme najradšej, keby kričali: „Malomocní!“ Koho si môžeme predstaviť ako malomocného dnešnej doby? Každého s kým máme problém komunikovať. Koho ťažko prijímame pre jeho názory, pre jeho spôsob života. Ľudia zatracovaní spoločnosťou pre svoj pôvod. Ľudia zatracovaní pre svoje životné postoje. Chceme sa im vyhnúť, aby sme sa nemuseli zapodievať ich životmi. Ježiš im neuhýba. Ide po okolí a približuje sa k nim. Volajú na neho a on ich uzdraví. Chváliť Boha sa vráti iba jeden. Ježiš ho uzdravil pre jeho vieru.

Súčasný pápež nám dáva do pozornosti tých na periférii - a to nielen tej ekonomickej. Prijmime ich medzi seba. Možno sa poďakuje iba jeden. Nevadí. Nemáme súdiť, máme preukazovať milosrdenstvo. Dnes by tu mala byť cirkev pre tých, ktorých odsudzujeme, nechápeme, neprijímame, lebo sú iní. Nežijú usporiadane, podľa hli slabostí, alebo sa správajú nezodpovedne. Konajme dobro vo svete, aj keď sa stretneme s nevďačnosťou.

Židovské príslovie hovorí: „Neodsudzuj človeka, pokiaľ aspoň tri dni nechodíš v jeho topánkach.“ Za každým zlyhaním človeka je bolesť. Za každým „malomocníctvom“ je osobitý príbeh.

Buďme citliví, ponúkajme porozumenie. Prijímajme. Aj najmenší prejav lásky môže zmeniť svet človeka. Snažme sa pripodobniť Ježišovi, aby sme mohli spolu s ním povedať: „Priblížilo sa nebeské kráľovstvo“

Všetci sme Spoločníci na ceste - v Cirkvi a v spoločnosti ideme jeden vedľa druhého po rovnakej ceste. Ako môžem byť viac kresťanom s druhými a nie pre seba? Ako si k sebe navzájom v našom spoločenstve môžeme byť bližší? Ako sa viac usilovať v spoločenstve o jednotu? Čo/kto mi príde na myseľ, keď sa povie farnosť? Môže sa niekto v našom spoločenstve cítiť, že nie je súčasťou farnosti? A prečo je ponechaný na okraji? Akú predstavu mám o našej farnosti - čo by v nej malo určite byť, čo mi tam chýba, čo hodnotím pozitívne - negatívne? Kam kráča naša farnosť? Sme na spoločnej ceste „cieľa-vedomí“? Ide spoločenstvo správnym smerom za svojim cieľom? Ako môžeme my - ako súčasť Cirkvi, kráčať správnym smerom?

-výňatok zo Zasadania prvého Arcidiecézneho synodálneho tímu v Košiciach-